

Det här är Ann:

Ålder: 43 år.
Bor: I villa i Varberg.
Familj: Maken Thomas, fyra söner.
Yrke: Shaman, medium, livscoach.
Talang: Kreativ.
Motto: Ingenting är omöjligt!
Kontakt: Ring 0733-833 271 eller skicka mejl ann@medicinewoman.se
Hemsida: www.medicinewoman.se

Ett fat med värmeljus och rökelse blir en provisorisk lägereld.

på Gudinnekväll hemma hos Ann.

ANN HÄGGEBRANT, ekonomen som blev shaman

– Jag är ingen flummig person, jag har gått min egen väg

Trumslagen driver på. Takten ökar och når ett crescendo. Den känns i magen. Runt ett fat med värmeljus och rökelse – en provisorisk lägereld – sitter några kvinnor på flätade korgkuddar och andas stilla medan de leds in i meditationen. Ann Häggebrant, som tidigare skötte siffror och tabeller på ett energibolag, har en av sina populära Gudinnekvällar.

TEXT: HANS P.A. KARLSSON, FOTO: HANS P.A. KARLSSON, EVELINA JOHANSSON, PRIVAT BILD

Mitt i centrala Varberg, i en traditionell affärslokal på Norrgatan, finns ett lite annorlunda, förtäckt skyltfönster. Medicinewoman. Här har Ann Häggebrant basen för sin verksamhet som också sträcker sig mot Göteborg och Stockholm. Hon kallar sig shaman och är healer och medial. Ann håller kurser och varierande privatsessioner och kalendern är fullbokad. Med jämna mellanrum har hon Gudinnekvällar för att stärka den feminina sidan hos deltagarna, med andra ord känslorna, i förhållande till förnuftet, som är den manliga sidan.

– Ofta är det på Gudinnekvällarna som de nyfikna kommer, säger hon. De börjar här och känner på energin och ser hur jag jobbar. Sen fortsätter de ibland med en längre kurs efter några gånger, när de vill gå vidare. Det är mest kvinnor som kommer hit, men det blir allt mer män i mina privatsessioner.

Utanför fönstret sänker sig skymningen och

rummet blir mörkare. Det hörs instrumental, avslappnande musik på låg volym. Ann Häggebrant leder deltagarna in i meditationen längs en stig, in i en grotta, uppför ett berg och låter dem flyga. I deras inre bilder möter de en orm, en panter, en vis man som ställer frågor. Rummet är fyllt av starka dofter från rökelse, salvia-träd, rosenvatten.

Tidigare har var och en berättat varför de är där och vad de känner just nu. Ann låter en gren, en så kallad "talkingstick", vandra mellan deltagarna. Skälen varierar till varför kvinnorna kommit hit, allt från att någon har tappat fotfästet till att behöva hämta kraft i vardagen eller bara få en lugn stund från barn, man och arbete.

De som sitter här är vanliga kvinnor i varierande åldrar, personer som är öppna för en annorlunda meditation. I mer än en timme sitter vi och andas stilla, fokuserar och lyssnar. Ann slår på sin trumma, en mjuk takt som stiger och sjunker.

Det är svårt att säga hur något börjar om det

Vänd

Resor till Kenya och Peru

Under sin personliga utveckling såg Ann en guide som stod jämte henne, en väktare. Han var svart med ett rött skynke och ett spjut i handen. Hon kände då att hon bara måste åka till Afrika. Hon reste till Kenya våren 2009 och upptäckte en otrolig kraft där nere.

Sedan dess har Ann arrangerat resor till Afrika och Peru för grupper med deltagare. De träffar lokala shamaner, mediterar och genomför ceremonier. Att hon reser just till de här platserna beror på att det är särskilt kraftfulla platser. Afrika är mänsklighetens vagg och urkraftens kontinent. I Peru finns Quero-shamanerna som är ättlingar till Inkafolket.

En shaman är länken mellan den fysiska världen och den andliga världen. I Shamanvärlden talar man också med väsen i naturen. Grundtanken är att allt är levande. Shamanism handlar om att vara i samklang med Moder Jord. Man tänker sig att allt har en orsak och att det man ger får man tillbaka. I september 2010 var Ann och sju personer i Machu Picchu i Peru, i februari besöker hon Kenya igen och i september blir det återigen Peru. Resorna handlar om att finna personlig utveckling och att dela både yttre och inre upplevelser med andra.

Forts

alltid har funnits med. Ann Hägebrant är född och uppvuxen i Varberg, en äkta Varbergare och sådana är trogna sin stad. Lämna man trakten så har man ofta en fot kvar och återvänder hem efter en tid. Som barn hade Ann en stark tro på att det finns något annat än det vi normalt ser.

– Vi bodde nära en skog och jag tyckte om att vara för mig själv. Jag gick ofta där och pratade med mina kompisar i naturen. Det var sånt som inte syntes, men jag visste att de fanns där. Fast jag pratade aldrig med någon annan om det.

Det var ingen lek utan på riktigt. Med tiden kom det allt närmare. Det kunde kännas som att någon fanns precis intill henne. Det kunde knaka här och där och närvaron av någon annan var väldigt påtaglig.

Sonen låg för döden

– Då blev jag rädd för det där ville jag inte vara med om. Jag sa högt, rakt ut i luften, att det skulle sluta, att det inte skulle hålla på för jag ville inte. Då slutade det.

Under tonåren levde hon som de flesta andra. Det var mycket som fångade hennes uppmärksamhet och de speciella känslorna som hon haft släppte hon på vägen. Ann läste ekonomi på gymnasiet, hon var ute på kvällarna, träffade killar och reste bort så som tonåringar gör. Efter skolan började hon jobba som ekonomiasistent.

– Jag flyttade hemifrån, gifte mig och fick barn i tjugofemårsåldern och hade helt stängt av det här. Jag hade inte en tanke på någonting. Men när jag flyttade tillbaka till mitt föräldrahem några år senare kom det in på mig igen efter en fruktansvärd händelse.

En sak som varit oerhört fascinerande för Ann

En andlig guide ledde Ann till Afrika. Idag arrangerar hon resor dit.

är att varje gång hon har bett om något, om hjälp eller att något skulle framträda, så fick hon alltid det. Något som hade varit borta kom plötsligt tillbaka, något som oroade henne löste sig på ett oväntat sätt. Det var detta hon kom ihåg när det fruktansvärda inträffade.

– Min son blev allvarligt sjuk när han var fyra år. Det var fel på levern och njurarna och han låg inför döden. Jag stod där på sjukhuset, helt maktlös och mindes plötsligt att jag kunde be om hjälp. Jag gjorde det och efter bara ett par timmar kom läkaren ut till mig och sa att det hade hänt något fantastiskt, det hade vänt så fort och det var stor chans att min son skulle klara sig. Jag insåg då hur häftigt det här var.

Efter en sommar med många besök på sjukhuset och några återbesök året därpå friskförklarades sonen.

Innan Ann började läsa ekonomi hade hon haft en dröm om att hon skulle bli präst. Men hon kände inte igen sig i kyrkans värld och andra saker kom i vägen. Nu började hon få upp ögonen igen för det hon upplevt som barn och bestämde sig för att träffa ett medium. Mediet sa att Ann skulle börja meditera, att hon hade förmågan. "Kommer du inte ihåg?"

– Jag gick med i en meditationsgrupp och det blev ingången till hela den här fantastiska världen. Idag är jag inte rädd för någonting. Nu kan jag se att det jag upplevde som liten var att någon ville säga mig något. Det var inte för att skrämma mig, även om det var väldigt påträngande just då.

Under en period genomgick Ann en genomgripande personlig utveckling och efter nästan

tjugo år som ekonom kände hon att hon ville satsa allt mer på sina nyupptäckta förmågor. Årminstone på deltid. Men när det inte gick på den arbetsplats där hon var anställd, tog hon ett radikalt beslut. Ann sa upp sig från sitt fasta jobb och började istället en egen verksamhet på heltid. Idag är hon shaman, en slags naturpräst.

Ann började visserligen inte helt på noll eftersom hon under en tid hade provat på det mediala och känt att det finns en efterfrågan. En tidigare kund ledde till nya kunder och efter hand utvecklades verksamheten, men många har ändå frågat henne hur hon vågade lämna sitt arbete för det här.

Jag stod på sjukhuset, helt maktlös, och mindes plötsligt att jag kunde be

– Det var ett modigt steg, men jag kände att det skulle fungera. Jag har en oerhörd passion för det jag gör, jag lever min dröm idag. Jag har lång väntetid på mina privatsessioner och nu är mitt mål att kunna hålla mer föredrag, att kunna nå ut till fler.

Det är ändå tvära kast, från ekonom till shaman. Men omgivningen verkar inte särskilt förvånad. Maken stöttar och tycker att det är intressant. Barnen lyssnar, men säger inte så mycket om det. Föräldrarna är väldigt stolta och många vänner är nyfikna.

– Jag har aldrig behövt smyga med det här för jag är ingen flummig person. Jag har helt enkelt gått min egen väg.

Personligt ord på vägen

Gudinnekvällen närmar sig sitt slut. Otroligt mycket känslor kommer upp hos deltagarna. Någon släpper fram tårar, andra är avslapp-

Dödsmasken Sammarah

Under ett besök i Mombasa, Kenya, köpte Ann en dödsmask i en liten butik som låg i närheten av en utgrävning av Fort Jesus. Det luktade gammalt i butiken och hängde massa gamla saker som hade hittats vid utgrävningen. Hon tog masken till sin bostad, men reskamraterna tyckte inte om den. Under natten kunde inte Ann och gruppen sova, de drömde märkliga drömmar.

Ann tog med sig masken hem till Sverige och hängde den i sin lokal i Varberg. Sedan dess har Ann fått många budskap från dödsmasken. Den har tillhört en kvinna som hette Sammarah och som dog ung. Enligt Ann är det Sammarah som vägleder henne många gånger och som kommer med meddelanden i såväl enskilda sessioner som för hela mänskligheten, något Ann håller föredrag om. Det handlar om hur mänskligheten ska leva för att komma i samklang med naturen, om att allt går snabbare och snabbare och att vi blir allt mer känsliga för vad som händer med jorden.

nade, skakar loss lederna. Oavsett vad man tar med sig från en sådan kväll så är det väldigt roligt att sitta stilla och andas och känna rökelserna och lyssna på musiken, på vägledningen.

Ann låter var och en välja ett tarotkort. Hon håller det en stund och ger sedan ett personligt ord på vägen. Hon är förvånansvärt träffsäker och konkret. En av kvinnorna som är med för första gången lämnar över sitt kort. Ann känner efter en stund innan hon säger:

- Du är väldigt musikalisk...
- Nja, det vet jag inte om jag är...
- Men du tycker om musik?
- Jo, det gör jag väl...
- Du sjunger ju.
- Jo, det gör jag... jag brukar sjunga på bröllop i kyrkan...

Ann tror att alla kan öva upp en förmåga att låta känslorna styra mer.

– Man ska inte leka med det här utan man ska öppna sitt hjärta. Det bästa man kan göra i så fall är att börja meditera. Har man aldrig gjort det innan så kan man börja med en guidad meditation innan man fortsätter på egen hand... □

